

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010626
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010626.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša, a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. T., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 26. júla 2022 o odvolaní obžalovaného R. T. a prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného R. T., nar. XX.XX.XXXX v N. N., trvale bytom O. XX, N. N., t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,
o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. účinného do 30.4.2022, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.
Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 27.05.2022 bol R. T. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

bez príslušného povolenia najmenej od decembra 2019 do dňa 17. apríla 2020 si na nezistenom mieste opakovane zadovážoval kryštalickú látku - metamfetamín, ktorú odovzdával k ďalšiemu predaju I. S. za účelom finančného zisku z jej predaja, a to buď osobne na rôznych miestach v meste Zvolen alebo prostredníctvom tzv. mŕtvych schránok v meste Zvolen, obciach Z. a G., okr. Zvolen, pričom následne I. S. metamfetamín predávala ďalším minimálne trom konzumentom, medzi nimi O. U., I. O., O. N., A. R., O. T., S. C. a A. V. prevažne v meste Zvolen, kde časť finančného zisku z predaja metamfetamínu si ponechávala a väčšiu časť odovzdávala R. T., pričom R. T. prechovával metamfetamín do dňa 17. apríla 2020, kedy pri osobnej prehliadke u neho bola nájdená zatavená injekčná striekačka so zrezaným

piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 7,496 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 374,80 €, 3 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 37,114 g s obsahom bázy 77,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 1 855,70 €.

Za to okresný súd obžalovaného R. T. odsúdil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému R. T. uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému R. T. uložil trest prepadnutia vecí: 2 papieriky s telefónnymi číslami; notes s poznámkami; váha zn. V.; kuchynská váha, čiernej farby, značky Z.; finančná hotovosť vo výške 5.750 eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré sa podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona vykoná ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 27.5.2022 podali odvolania okresný prokurátor a obžalovaný, ktoré dodatočne odôvodnili.

Obžalovaný podaným odvolaním pôvodne napadol výrok o vine a treste, ktoré písomným podaním zo dňa 21.6.2022 korigoval a uviedol, že odvolaním napáda výrok o treste. Obžalovaný podané odvolanie zdôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch uviedli, že rozhodnutie prvostupňového súdu je prekvapujúce. Pôvodne prvostupňový súd rozsudkom, ktorý bol odvolacím súdom zrušený, uznal obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, za čo u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 10 až 15 rokov. Po zohľadnení všetkých okolností prvostupňový súd obžalovanému v zrušenom rozsudku za držanie 467,6 gramu zakázanej látky - pervitínu uložil trest v trvaní 10 rokov nepodmienečne. Naproti tomu prvostupňový súd napadnutým rozsudkom už kladie obžalovanému za vinu „iba“ držanie 44,6 gramu zakázanej látky - desaťnásobne menšieho množstva, ako pôvodne - uložil mu však trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne. Rozhodnutie prvostupňového súdu už vzhľadom na uvedené sú nútení označiť za nespravodlivé, uložený trest nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Súd aplikoval represiu v takej miere, ako pri najťažších zločinoch členov zločineckých zoskupení. Súhlasia s rozhodnutím prvostupňového súdu v časti preukázania resp. nepreukázania vlastníctva obžalovaného k spornej igelitovej taške, úprava skutkovej vety a úprava právnej kvalifikácie (v dôsledku úpravy skutkovej vety) sa však do rozhodnutia o treste nepreniesla. Teda pre prípad uznania viny poukazujú na príliš vysoký neprimeraný trest, ktorý napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil prvostupňový súd. Do úvahy prichádzajúca trestná sadzba je 3 roky až 10 rokov, po jej úprave podľa § 38 ods. 5 sa spodná hranica zvýši na 6 rokov a 6 mesiacov. Už spodná hranica je vysoká, jej ďalšie navýšenie prvostupňový súd odôvodnil opätovným spáchaním zločinu. Prvostupňový súd však kvôli opätovnému spáchaniu zločinu navýšil túto hranicu až na 8 rokov, teda opätovné spáchanie zločinu pričítal obžalovanému hneď dvakrát (prvýkrát po navýšení spodnej hranice trestnej sadzby z 3 rokov na 6 rokov a 6 mesiacov a druhýkrát jej navýšením až na 8 rokov), čo je neprípustné a považuje tento trest za neprimerane prísny. V tomto smere sú nútení namietat' skutkové a právne závery prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému spravodlivý trest neuložil. Za povšimnutie stojí aj to, že v pôvodnom rozhodnutí prvostupňový súd zohľadnil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, aktuálne to im z neznámych dôvodov už neplatí. Rovnako to platí o aplikácii inštitútu o mimoriadnom znížení trestu, keď pôvodne súd zohľadnil existujúce mimoriadne okolnosti skutku a pomery obžalovaného, ani to už aktuálne neplatí. Pre takýto postup obžalovaný prvostupňovému súdu nedal žiadny dôvod, čo navyiac vytvára pochybnosti o úvahách, akými sa prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste spravoval. Požiadali, aby odvolací súd v prípade uznania viny zohľadnil, poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a to od jeho vzatia do väzby až do súčasnosti (o čom sa v súdnom spise nachádzajú listinné dôkazy) ako aj tú okolnosť, že prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu zločineckej skupiny obv. A. G. a spol., (uvedené

vyplýva z listinného dôkazu č. I. 1041, potvrdenia MV SR, Prezídium policajného zboru, NAKA). Súd pri rozhodovaní o treste, okolnosti týkajúcej sa napomáhania pri vyšetrovaní a objasňovaní trestnej činnosti zločineckej skupiny vôbec nezohľadnil. Súčasne majú za to, že v prípade uznania viny, stále existujú dôvody pre mimoriadne zníženia trestu, a to tak vzhľadom na okolnosti prípadu a na pomery páchatel'a, nakoľko ako je zrejme aj odvolaciemu súdu, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre tento trestný čin by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súčasne nesúhlasia s uložením trestu prepadenia veci a to finančnej hotovosti vo výške 5.750 eur. Prvostupňový súd v rozhodnutí síce konštatoval, že mal za preukázané, že trestnou činnosťou obžalovaného bol nepochybne preukázaný zisk, avšak nie je zrejme na základe akých vykonaných dôkazov súd k uvedenému zisteniu dospel. V trestnom konaní niekoľkokrát požiadal svedok S. S. o vrátenie týchto peňazí, predložil výpisy z účtu, ktoré preukazujú že danými sumami disponoval a že ich vybral z účtu. Je pravdou, že medzi svedkom S. a obžalovaným nebola uzatvorená písomná zmluva o pôžičke, avšak túto jednoducho nevyžaduje ani zákon a svedok a obžalovaný jej uzatvorenie, poskytnutie peňazí, vrátane ich vrátenia svedkovi S. potvrdili. V čase, keď došlo k zaisteniu hotovosti, vlastníkom finančnej hotovosti už nebol obžalovaný, ale svedok S.. Požiadal, aby odvolací súd vrátil S. jeho peniaze a miesto toho mu popri treste odňatia slobody uložil peňažný trest, ktorý by zaplatil. Nie je pravdou, že sa k trestnej činnosti nedoznal, tak ako súd uznal vinu v skutkovej vete sa doznal, ľutuje toho a hanbí sa za to. Záverom obžalovaný požiadal odvolací súd, aby zohľadnil jeho postoj k trestnej činnosti a uznal ho vinným zo zločinu, ktorý spáchal, prihliadal na jeho ľútosť ako aj aktívnu spoluprácu s políciou a spravodlivo mu uložil trest, alebo aj viac trestov popri sebe.

Obžalovaný k podanému odvolaniu priložil aj správu MV SR, Prezídia policajného zboru, NAKA, 1. oddelenia vyšetrovania, odboru Bratislava zo dňa 27.6.2022. Z tohto potvrdenia vyplýva, že vyšetrovateľ vedie pod ČVS: PPZ 11 / NKA - BA1-2021 trestné konanie vo veci obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. e) Trestného zákona a iné. V súvislosti s prebiehajúcim vyšetrovaním osoba R. T., bola v rámci vyššie uvedeného trestného konania v priebehu roka 2021 a 2022 viackrát vypočutá v procesnom postavení svedka, pričom R. T. uvádzal skutočnosti dôležité pre dané trestné konanie, jeho výpoveďami boli verifikované skutočnosti uvádzané inými osobami a menovaný uviedol také skutočnosti, ktoré napomáhali k usvedčovaniu ďalších osôb v tejto trestnej veci a taktiež boli s uvedenou osobou vykonané aj rekognície, počas ktorých opoznal osoby páchajúce trestnú činnosť. Možno konštatovať, že ním doposiaľ podané výsluchy významnou mierou napomohli pri objasňovaní a dokumentovaní rozsiahlej trestnej činnosti v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou. Ním podané informácie o páchatel'och, ktorými disponuje, hlavne jeho vlastné rozhodnutie poskytovať takéto informácie orgánom činným v trestnom konaní, preverenie a potvrdenie ich pravdivosti, umožňujú orgánom činným v trestnom konaní tieto využiť pri objasňovaní vyššie uvedenej trestnej činnosti, zároveň jeho výpovede významnou mierou napomohli pri posilnení dôkaznej situácie.

Prokurátor v odôvodnení odvolania zo dňa 13.6.2022 uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného R. T., proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. S rozhodnutím o vine a s úpravou skutkovej vety sa nemôže stotožniť, následne sa potom nemožno stotožniť ani s uloženým trestom odňatia slobody. Poukázal, že pokiaľ ide o úpravu skutkovej vety, súd vychádzal okrem výpovede obžalovaného R. T. aj z výpovede svedka S. S., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v deň zadržania obžalovaného videl vojsť A. M. do domu na Ul. T. s bielou igelitkou. Súd sa nezaoberal hodnovernosťou výpovede svedka S. S. na hlavnom pojednávaní, ktorý vypovedal odlišne od prípravného konania a za rozhodujúcu zobral výpoveď z hlavného pojednávania. V prípravnom konaní svedok uviedol, že nevie či v dome boli nejakí ľudia a nevie, či tam doniesli nejaké igelitky, pričom vo výpovedi sa ho na igelitky nikto nepýtal. Na hlavnom pojednávaní, s odstupom takmer dvoch rokov, si však svedok spomenul, že igelitku veľmi podobnú igelitke, v ktorej sa psychotropné látky našli, doniesol do domu práve A. M.. Neobstojí zdôvodnenie zmeny výpovede svedka, ktorý tvrdí, že si pomýlil deň, a v prípravnom konaní vypovedal o predchádzajúcom dni, pretože zo zápisnice o výsluchu zo dňa 30.07.2020 vyplýva, že vyšetrovateľ sa ho dvakrát pýtal na deň 17.04.2020 a na predchádzajúci deň sa ho nik nepýtal, k nemu nevypovedal a ani nebol predmetom dokazovania. Vyslovil názor, že výpoveď svedka z hlavného pojednávania musí byť vyhodnotená ako nevierohodná aj z toho pohľadu, že obžalovaný R. T. vopred vedel ako svedok bude vypovedať, pretože tvrdenia svedka, ktoré prvýkrát odzneli na hlavnom pojednávaní, mal R. T. napísané v písomne pripravenej záverečnej reči, ktorú si priniesol na hlavné pojednávanie. Z toho vyplýva, že výpoveď svedka S. S. na hlavnom pojednávaní bola

koordinovaná s obžalovaným, preto výpoveď svedka S. S. na hlavnom pojednávaní ako celok vyznieva nevierohodne a má za to, že súd ju mal ako nevierohodnú vyhodnotiť a neprihliadať na skutočnosti tvrdené svedkom. V ďalšej časti uviedol, pri hodnotení zaistených dôkazných prostriedkov treba dať do pozornosti, že metamfetamín zaistený pri osobnej prehliadke u R. T. je takmer absolútne totožný s metamfetamínom zaisteným pri domovej prehliadke, a to jednak čo sa týka chemického zloženia - obsah čistého metamfetamínu je 77, 0 %, resp. 77,7 % hmotnostných pri látke zaistenej pri osobnej prehliadke a 76,7 % hmotnostných pri látke zaistenej pri domovej prehliadke. Metamfetamín bol „balený“ v rovnakých injekčných striekačkách - Chirana 24 ml so zrezaným piestom modrej farby, zatavených, čo preukazuje skutočnosť, že pochádzal z jedného zdroja a od jedného distribútora. Je nepochybné, že 4 ks injekčných striekačiek zaistených pri osobnej prehliadke u obžalovaného pôvodne patrilo k 28 injekčným striekačkám zaistených pri domovej prehliadke, preto nemožno akceptovať rozhodnutie súdu, ktorý vyhodnotil vedomosť a úmysel R. T. len vo vzťahu k injekčným striekačkám zaisteným pri osobnej prehliadke a nemal preukázanú vedomosť o psychotropných látkach zaistených pri domovej prehliadke. Vykonané dôkazy jednoznačne svedčia o zavinení obžalovaného vo vzťahu ku všetkým psychotropným látkam a potvrdzuje to nepriamo aj výpoveď už odsúdenej I. S., ktorá uviedla, že R. T. jej dodával pervitín vo veľkom množstve (20-80 kubíkov za deň). Záverom uviedol, že vykonanými dôkazmi bola preukázaná celá žalovaná trestná činnosť, ktorá bola obžalovanému R. Čačíkovi kladená za vinu, nielen jej časť, ktorá je poňatá v napadnutom rozsudku. Navrhol, aby krajský súd zrušil z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c), d), e) Tr. por. napadnutý rozsudok a sám uznal obžalovaného vinného v zmysle podanej obžaloby, teda za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák.. Navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov s prihliadnutím na skutočnosť, že z dôvodu opakovaného spáchania zločinu dochádza k úprave trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona na 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov. Voči výroku o treste prepadnutia veci a výroku o uložení ochranného dohľadu nemá výhrady, tieto sú vecne správne a navrhol ich poňať do nového rozsudku.

K podanému odvolaniu prokurátora sa vyjadril jednak sám obžalovaný a jednak prostredníctvom obhajkyne, keď uviedli, že s odvolaním prokurátora nesúhlasia a nepovažujú ho za dôvodné. Poukázali, že od počiatku kategoricky popieral, že by u seba držal tašku s 28 kusmi zatavených injekčných striekačiek s metamfetamínom. Otázka, komu tieto zatavené injekčné striekačky patria alebo patrili bola pre toto konanie kľúčová. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sporné striekačky sa síce nachádzali v priestoroch rodinného domu, ktorého nájomcom bol zmysle nájomnej zmluvy obžalovaný, ale tiež bolo preukázané, že v rodinnom dome sa počas trvania nájmu zdržiavali minimálne ďalšie dve osoby. Potvrdili to zhodne svedok Blahušiak, svedok Jančiar, aj svedkyňa Urbanova. Uviedli, že OČTK, a to ani na základe opakovaných návrhov obhajoby nevykonali žiadne dokazovanie smerujúce k zabezpečeniu pachových, daktyloskopických alebo DNA stôp, ktoré sa nachádzali na predmete č. 3 - teda na sporných 28 kusoch zatavených injekčných striekačiek. Túto nečinnosť si nevedia vysvetliť. Bez zabezpečenia týchto stôp, tiež s ohľadom na rozpornosť tvrdení svedkov, nie je v žiadnom prípade možné dospieť k jednoznačnému záveru, že taška a jej obsah patrili práve obžalovanému. Prokurátor v odvolaní rozoberal výpoveď svedka S. v tom smere, či je dôveryhodná, alebo nie. Trestné konanie je vo všeobecnosti postavené na niektorých základných zásadách, medzi ktoré patrí aj to, že dôkazné bremeno v súvislosti s preukazovaním viny na hlavnom pojednávaní nesie prokurátor, pričom sám obžalovaný nie je povinný preukazovať svoju nevinu. Môže sa polemizovať nad dôveryhodnosťou výpovede svedka S., táto výpoveď však obžalovaného so spornou igelitovou taškou a jej obsahom nijak nespája. Obžalovaného s obsahom igelitovej tašky nespája ani to, že chemické zloženie zakázanej látky, ktoré bolo zistené v taške a u obžalovaného bolo približne rovnaké. Rovnako, teda ani táto úvaha prokurátora obžalovaného s obsahom igelitovej tašky nespája. Odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť ako nedôvodné.

Sestra obžalovaného V. O. v podanom odvolaní uviedla, že prosí súd, aby na pojednávaní rozhodol spravodlivo, múdro a priznal jej bratovi poľahčujúcu okolnosť a šancu na spravodlivosť. Poukázala, že jej brat má 13 - ročného syna a rád by sa s ním opäť stretol a napravil medzi nimi vzťah otca a syna a chcel by sa mu plne venovať, kým nebude neskoro. Okresný súd vo Zvolene mu uložil osemročný trest za zločin, za ktorý by iné súdy iným páchatelom uložili podmienené tresty. Tento trest je vzhľadom na čin, za ktorý bol odsúdený obrovský a neprijateľný. Súd ani jednu poľahčujúcu okolnosť nezohľadnil a takisto nezohľadnil ani to, že pomáhal policii - NAKA. Brat svoj čin priznáva a ľutuje a usvedčil a osobu,

od ktorej mal drogy, ktoré mu boli nájdené vo vreckách. Žiada súd, aby mu priznal tieto poľahčujúce okolnosti a mimoriadne mu znížil trest dostačujúcim na to, čo už je vo väzbe.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v plnom rozsahu pridržiaval písomného odôvodnenia odvolania okresného prokurátora. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. c), d), e) Tr. por. a sám uznal obžalovaného vinného v zmysle podanej obžaloby okresného prokurátora pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. Následne navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a zaradiť ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež navrhol opätovne uložiť obžalovanému trest prepadnutia vecí a ochranný dohľad v rovnakej výmere. Odvolanie obžalovaného a sestry obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, zotrvala na dôvodoch písomného odôvodnenia odvolania. Navrhla, aby odvolací súd, rozsudok v napadnutej časti zrušil a obžalovanému uložil primeraný, miernejší trest odňatia slobody. Odvolanie okresného prokurátora navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojej obhajkyne.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, pričom odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd úvodom konštatuje, že vo veci už rozhodoval potom, čo rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 17.12.2021 bol obžalovaný 1/ R. T. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a obžalovaná 2/ I. S. uznaná vinnou pre závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e), c) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

bez príslušného povolenia obvinený R. T. najmenej od decembra 2019 do dňa 17. apríla 2020 si na nezistenom mieste opakovane zadovážoval kryštalickú látku - metamfetamín, ktorú odovzdával k ďalšiemu predaju I. S. za účelom finančného zisku z jej predaja, a to buď osobne na rôznych miestach v meste Zvolen alebo prostredníctvom tzv. mŕtvych schránok v meste R., obciach Z. a G., okr. Zvolen, pričom následne I. S. metamfetamín predávala ďalším minimálne trom konzumentom, medzi nimi O. U., I. O., O. N., A. R., O. T., S. C. a A. V. prevažne v meste Zvolen, kde časť finančného zisku z predaja metamfetamínu si ponechávala a väčšiu časť odovzdávala R. T.,

pričom R. T. prechovával metamfetamín do dňa 17. apríla 2020, kedy pri osobnej prehliadke u neho bola nájdená zatavená injekčná striekačka so zrezaným piestom s bielu kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 7,496 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 374,80 €, 3 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielu kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 37,114 g s obsahom bázy 77,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 1 855,70 € a pri domovej prehliadke vykonanej v dome na Ul. Čerešňovej č. 5007/29 v G., kat. úz. N. N., ktorého nájomcom bol v tom čase R. T., obv. R. T. dobrovoľne vydal igelitovú tašku s 28 ks zatavených

injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 422,832 g s obsahom bázy 76,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 21 141,60 €, pričom I. S. prechovávala omamné a psychotropné látky do dňa 17. apríla 2020, kedy pri domovej prehliadke v izbe ňou obývanej číslo 104 v polyfunkčnej budove vo Zvolene, M. 9395/23, vydala zatavenú injekčnú striekačku so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 8,754 g s obsahom bázy 77,6 % hmotnostných v hodnote najmenej 437,70 €, časť zatavenej injekčnej striekačky so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 2,722 g s obsahom bázy 77,0 % hmotnostných v hodnote najmenej 136,10 €, zmes látok s prímiesou heroínu o hmotnosti 0,721 g s obsahom heroínu 57,6 % hmotnostných v hodnote najmenej 28,84 €, 5 ks tabliet zelenej farby s hmotnosťou 2,626 g s prítomnosťou látky MDMA (extáza) s obsahom bázy 34,2 % hmotnostných a 3,5 ks tabliet ružovooranžovej farby s hmotnosťou 1,581 g s prítomnosťou látky MDMA (extáza) s obsahom bázy 34,0 % hmotnostných, spolu tablety v hodnote najmenej 68 € a rastliny rodu Cannabis s hmotnosťou 1,848 g s obsahom aktívnej látky THC 14,2 % hmotnostných v hodnote najmenej 9,24 €.

kde metamfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok, heroín v I. skupine omamných látok, MDMA v I. skupine psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis v I. skupine omamných látok a THC v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom I. S. bola za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona odsúdená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T 29/15 zo dňa 23.03.2015, právoplatným dňa 23.03.2015 na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorého výrok o treste bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 15/15 zo dňa 18.09.2015, právoplatným dňa 18.09.2015, ktorým bol uložený súhrnný trest vo výmere 2 roky a 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to okresný súd obžalovaného 1/ R. T. odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému 1/ R. T. uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému 1/ R. T. uložil trest prepadnutia vecí: 2 papieriky s telefónnymi číslami; notes s poznámkami; váha zn. V.; kuchynská váha, čiernej farby, značky Z.; finančná hotovosť vo výške 5750,-Eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Obžalovanú 2/ I. S. za to odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanej 2/ I. S. uložil ochranný dohľad vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej 2/ I. S. uložil trest prepadnutia vecí: zošit formátu A4; digitálna váha zn. Z. Y.; kávová antikorová lyžička; mobilný telefón zn. MOXCOM so SIM Kartou; kartónová krabica s 3 baleniami inzulínových striekačiek zn. Omnicam 50; finančná hotovosť vo výške 1170,-Eur. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Na základe podaných odvolaní obžalovaných R. T., I. S. a prokurátora, krajský súd rozhodol, tak, že cit. rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil v časti týkajúcej sa obžalovaného 1/ R. T. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Okresnému súdu Zvolen, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. A. § 319 Tr. por. odvolania obžalovanej 2/ I. S. a prokurátora zamietol.

Odvolačný súd vytkol okresnému súdu, že v časti, kde sa kládlo R. T. za vinu, že pri domovej prehliadke vykonanej v dome na Ul. T. č. XXXX/XX v G., kat. úz. N. N., ktorého nájomcom bol v tom čase R. T., obv. R. T. dobrovoľne vydal igelitovú tašku s 28 ks zatavených injekčných striekačiek so zrezaným piestom s bielou kryštalickou látkou - metamfetamínom o hmotnosti 422,832 g s obsahom bázy 76,7 % hmotnostných v hodnote najmenej 21 141,60 €, nebolo dostatočným spôsobom preukázané komu patrila predmetná igelitová taška s drogami, či patrila obžalovanému alebo inej osobe (ako uvádza na svoju obhajobu obžalovaný), resp. akú účasť (§ 21 Tr. zák.) mal obžalovaný v tejto časti skutku, pričom v tomto smere sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal s dôkaznou situáciou.

Po doplnenom dokazovaní súdom prvého stupňa k tejto časti skutku, tento vo svojom rozhodnutí uviedol, že „doplnil dokazovanie výsluchom svedka S. S., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že igelitovú tašku doniesol do domu dňa 17.04.2020 A. M., predchádzajúci deň boli v dome aj iní ľudia, ktorí doniesli igelitky. Zároveň je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že podľa oznámenia (čl. 914) Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská H. zo dňa 09.11.2021 boli po ukončení skúmania obaly (mikroténové tašky a injekčné striekačky) zlikvidované. Vo veci boli vypočutí svedkovia: B. O., V. O. a O. J., ktorí vo svojich výpovediach tiež poukázali na to, že A. M., ktorý sa v dome na T. ulici pohyboval aj v deň 17.04.2020 predáva drogy. Svedok F. N. vo svojej výpovedi uviedol, že drogy do domu „väčšinou“ nosil A.. Z písomného podania sestry obžalovaného V. O., ktorej prílohou bola aj komunikácia medzi ňou a V. B. vyplynulo, že pozná osobu A. M., pre neho predával drogy aj po zadržení obžalovaného. Zároveň z komunikácia vyplýva, že A. M. sa aj v deň domovej prehliadky dňa 17.04.2020 mal zdržiavať s ním pri dome na T. ulici. V tomto dome sa pritom bežne pohyboval“.

Odvolačný súd konštatuje, že ani doplneným dokazovaním sa nepodarilo zistiť, či predmetná igelitová taška s drogami skutočne patrila obžalovanému, ktorý by s jej obsahom mohol disponovať. Pokiaľ prokurátor namieta dôveryhodnosť výpovede svedka S. Škropeka, tak táto výpoveď nemá zásadný vplyv na usvedčenie obžalovaného T., iba uvádza, kto mal drogy priniesť do domu. Jedinou preukázanou skutočnosťou, ktorá spája obžalovaného s predmetnou taškou je, že obžalovaný bol nájomcom rodinného domu, kde boli pri domovej prehliadke zaistené drogy. Pokiaľ prokurátor pri hodnotení zaistených dôkazných prostriedkov poukázal, že metamfetamín zaistený pri osobnej prehliadke u R. T. je takmer absolútne totožný s metamfetamínom zaisteným pri domovej prehliadke, tak táto skutočnosť, nie je takej kvality, ktorá by obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností usvedčovala, keďže v tomto smere nebola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že drogy, ktoré mal pri sebe mu dodal A. M. a drogy, ktoré boli zaistené v dome patrili M.. Táto okolnosť iba môže potvrdzovať, že drogy pochádzali z toho istého zdroja. Z vykonaného dokazovania je taktiež zistiteľné, že rodinným dom, okrem obžalovaného, užívali aj ďalšie osoby, preto skutočne nie je vylúčené, že igelitová taška (s obsahom 28 ks injekčných striekačiek, ktoré obsahovali metamfetamín), mohla patriť aj inej osobe, ktorá ňou disponovala. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že orgány činné v prípravnom konaní nepostupovali správne, keď na igelitovej taške nezaistili stopy, podľa ktorých by bolo zistiteľné, kto s materiálom manipuloval, teda nevykonali relevantný dôkaz, ktorý v súdnom konaní už nebolo možné vykonať, keďže obal v ktorom sa nachádzali drogy bol zničený (č. l. 914). Odvolací súd konštatuje, že na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k náležitému objasneniu veci. V danom prípade neboli produkované žiadne také dôkazy, ktoré by nad akúkoľvek pochybnosť preukázali, že práve obžalovaný spáchal aj túto časť skutku. Obžalovaný za situácie, keď rigorózne popiera spáchanie skutkov, nie je povinný preukazovať svoju nevinu, ale ako to vyplýva z vyhľadávacej zásade zakotvenej z § 2 ods. 10 Tr. por., je úlohou orgánov činných v trestnom konaní (podľa § 10 ods. 1 Tr. por. orgánmi činnými v trestnom konaní sú prokurátor a policajt), aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, teda v konaní pred súdom preukázať vinu obžalovaného. Odvolací súd poznamenáva, že prokurátor ani po vrátení veci súdu prvého stupňa, nepredložil žiadny taký dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčoval aj zo spáchania v tejto časti žalovaného skutku. Nemožno totiž bez ďalšieho neprisvedčiť obhajobe obžalovaného, že uvedenými drogami nedisponoval. Keďže v konaní neboli zo strany obžaloby produkované žiadne také dôkazy, ktoré by nad akúkoľvek pochybnosť preukázali, že obžalovaný spáchal skutok aj v tejto časti, keď prokurátor neuniesol dôkazné bremeno (§ 2 ods. 10, ods. 15 Tr. por.), preto okresný súd postupoval správne, a to s prihliadnutím aj na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), keď túto časť vypustil zo žalovaného skutku.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť skutkovej vety, z ktorej bol obžalovaný napadnutým rozsudkom uznaný vinným, nebola podanými odvolaniami namietaná.

Vzhľadom na zmenu skutkovej vety, potom okresný súd postupoval správne, keď konanie obžalovaného kvalifikoval, ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním (už odsúdenou I. S.) neoprávnene psychotropnú látku predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu.

Podľa § 1 ods. 2 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Okresný súd taktiež správne posúdil trestnosť činu obžalovaného podľa Trestného zákona účinného do 30.4.2022, pretože Trestný zákon účinný od 1.5.2022 nie je pre obžalovaného priaznivejší.

Krajský súd na záver tejto časti dodáva, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Prokurátor primárne namietal v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov. V prejednávanej veci, sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou prokurátora, pričom odvolací súd pripomína, že náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. v konaní pred súdom nie je možné vyvodzovať z domnienok a hypotéz.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúci znaky svojvoľie.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu odňatia slobody dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovení § 34 a § 38 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste odňatia slobody zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o uloženie trestu krajský súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu. Pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). V prípade obžalovaného R. T. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 172 ods. 1 Tr. zák. umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na tri až desať rokov. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí

byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Môže však ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Zo správ PZ SR na č.l. 1041 a 1277, je zistiteľné, že obžalovaný, napomohol pri objasňovaní trestnej činnosti vo veci zločineckej skupiny, taktiež vo veci obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. e) Trestného zákona, keď uvádzal skutočnosti dôležité pre dané trestné konanie, ktoré napomáhali k usvedčovaniu ďalších osôb a významnou mierou napomohol pri objasňovaní a dokumentovaní rozsiahlej trestnej činnosti v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou. Pokiaľ sa obžalovaný domáha priznania poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, tak odvolací súd túto poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nevzhladol. Obžalovaný pôvodne popieral trestnú zodpovednosť v celom rozsahu a na svoju obhajobu uvádzal, že tak konal na základe požiadaviek príslušníkov NAKA a až v odvolacom konaní pripustil svoju trestnú zodpovednosť a prejavil ľútosť. Za tohto stavu, preto ani odvolací súd nemohol obžalovanému priznať danú poľahčujúcu okolnosť. Odvolací súd u obžalovaného nevzhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., pričom na priťažujúcu okolnosť podľa písm. m), [už bol v minulosti za trestný čin odsúdený], odvolací súd nemohol prihliadať, keďže predchádzajúce odsúdenia má zahladené a posledné jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/81/2013 zo dňa 30.10.2013, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4To/4/2014 zo dňa 4.3.2014, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., je dôvodom na aplikáciu ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby, obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov až na 7 rokov a 8 mesiacov. Podľa názoru odvolacieho súdu, na osobu obžalovaného nie je potrebné pôsobiť výmerou trestu odňatia slobody, ako ho uložil okresný súd, ale účel trestu bude možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Pritom vychádzal jednak z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti odvolací súd nemohol opomenúť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, ako aj rešpektujúc právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, preto dlhodobý výkon trestu odňatia slobody by bol na ujmu dieťaťa obžalovaného. Na základe týchto okolností, teda osobných pomerov obžalovaného, a po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov.

Odvolací súd sa zaoberal aj otázkou použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Odvolací súd však nezistil, také okolnosti, z ktorých by bolo možné dospieť k záveru na splnenie podmienok na mimoriadne zníženie trestu. Na margo námietok obžalovaného, je potrebné uviesť, že obžalovaný sa dopustil spoločensky závažného konania a preto trest odňatia slobody uložený na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby nemožno považovať za neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, odvolací súd pripomína, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom stráženia, preto krajský súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému R. T. uložil trest prepadnutia vecí: 2 papieriky s telefónnymi číslami; notes s poznámkami; váha zn. V.; kuchynská váha, čiernej farby, značky Z.; finančná hotovosť vo výške 5.750 eur. Obžalovaný namieta uloženie trestu prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 5.750 eur.

Po preskúmaní napadnutého výroku o treste finančnej hotovosti vo výške 5.750 eur odvolací súd uvádza, že tento výrok plne zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zákonu, keď z dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu je zistiteľné bez rozumných pochybností, že finančné prostriedky súviseli so žalovanou trestnou činnosťou. Obžalovaný argumentuje tým, že finančná hotovosť patrila svedkovi S. S. od ktorého ju mal požičanú. Odvolací súd však konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že s finančnými prostriedkami disponoval obžalovaný, keďže ich mal vo faktickej držbe. Obhajobu obžalovaného v tom, že finančné prostriedky mal požičané od S., ktorému ich dokonca pred domovou prehliadkou vrátil, ale Škropek si ich hneď nevzal, odvolací súd považuje za účelovo vykonštruovanú. Odvolací súd uzatvára, že podmienka prepadnutia veci, že vec patrí páchatelovi bola v danom prípade naplnená (§ 60 ods. 4 Tr. zák.). Je jednoznačné, že finančné prostriedky slúžili na ďalšiu distribúciu drog za účelom zárobku, nakoľko skutková podstata trestného činu podľa § 172 Tr. zák. je tzv. „dílenskou skutkovou podstatou“, kde sa predpokladá, že páchatel s látkou nakladal na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, čo spolu so skutočnosťou, že obžalovaný bol do 19.10.2019 vo výkone trestu odňatia slobody a predmetnú trestnú činnosť začal páchať najneskôr od decembra 2019, teda bol dlhšiu dobu bez legálneho zdroju príjmov, nasvedčuje tomu, že zadržané finančné prostriedky boli súčasťou trestnej činnosti obžalovaného, čiže ide o zdroje, ktorých pôvod je súčasťou obchodu s drogami.

Odvolací súd nezistil pochybenie vo výroku ktorým okresný súd obžalovanému R. T. uložil podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 3 roky.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.